

ค้นหาความหมายในเรื่องปรัมปรา (31)

โดย ศ. กิริติ บุญเจือ
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ราชบัณฑิตสาขาปรัชญา

เพอร์เซเฟอเนทเพธิดาแห่งความตายและเกิดใหม่

เพอร์เซเฟอเน (Persephone) ภาษากรีกแปลว่าหญิงสาวสวยเป็นเทพธิดาที่มีแต่ความน่ารักและทรงคุณ ไม่มีอะไรต้องกลัว จึงได้รับการเรียกขานจากทุกคนที่ศรัทธาอย่างสบายใจ จึงมีนามเรียกขานมากมาย เช่น Perserpina, Proserpine, Kore, Core, Libera, Pherephata เป็นต้น เป็นธิดาองค์แรกของเทวีเดมิเทอร์กับซุสแบบนอกสมรส มารดาของเธอเป็นเจ้าแม่ธรณีมาก่อน เธอจึงมีสิทธิเสรีภาพที่จะเยื้องกรายไปในทุกแห่งที่เป็นทุ่งสวยงามด้วยธัญพืชเขียวขจีหรือทุ่งดอกหญ้า อย่างสนุกสนานและสบายอารมณ์ ห้อมล้อมด้วยนางไม้ นางน้ำ นางลำธาร นางภูเขา ฯลฯ เป็นชีวิตที่น่าจะมีความสุขสดชื่นอย่างที่สุด เธอจึงตั้งปณิธานว่าจะเป็นเทพธิดาโสดเช่นนั้นตลอดไปเพื่อเป็นขวัญใจของท้องทุ่ง

กล่าวถึงเทวราชแห่งยมโลกเฮคตีผู้เคร่งกระเบียบบวินัย เพราะชินอยู่กับการควบคุมนักโทษในยมโลก ทรงปฏิบัติเป็นกิจวัตรว่าเมื่อมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นทุกครั้ง จะต้องเสด็จจากยมโลกขึ้นมาสำรวจดูความเสียหายที่เกิดขึ้นบนผิวโลก และอาจจะเพื่อรับมือกับงานหนักหากมีคนตายไปมากๆ และที่สำคัญที่สุดก็คือทรงกลัวว่าการปะทุของเปลือกโลกหากกว้างใหญ่เกินไปอาจจะเปิดช่องให้แสงสว่างลอดลงไปให้ความสว่างแก่ยมโลก จะเสียบรรยากาศของยมโลก จะได้รับซ่อมแซมเสียแต่ดินมือ ครั้งที่จะเป็นเรื่องใหญ่ต่อมานี้เกิดแผ่นดินไหวบนเกาะซิซิลี ซึ่งมีท้องทุ่งกว้างใหญ่และสวยงาม ซึ่งเทพธิดาเพอร์เซเฟอเนทรงชอบเสด็จมาใช้ชีวิตส่วนพระองค์ในยามเย็นอยู่เป็นประจำ เธอไม่สนพระทัยว่าเกิดแผ่นดินไหว เพราะไม่อาจจะทำร้ายเธอได้แต่ประการใด เธอหารู้ไม่ว่าเทวีแอเฟรอคาythi ออบออบอิจฉาในความงามและความสุขแบบเทพธิดาสาวสวยของเธออยู่บนภูเขาสูงหนึ่ง พร้อมกับโอรสกามเทพของนาง บัดดลท้าวยมราชขั้บรตทองคำเทียมม้าเหาะผ่านมาเพื่อสำรวจผลของแผ่นดินไหวพอดี เทวีแอเฟรอคาythi ดึงโอรสเข้ามาทอดด้วยความเสน่หา พลังกล่าวว่า “กามเทพลูกรัก ศรรักของลูกได้เคยทำให้เทวราชซุสและสมุทรวเทวราชโพชายคั่นหลังเสน่ห้สาวจนโง่เขลาไม่ขึ้นมาแล้ว โฉนเราจะปล่อยให้ยมราชเฮคตีลยอนวาลอยู่ได้ แม่เองหมั่นใส่แม่หนูเพอร์เซเฟอเนมานานแล้ว ใช้ศรของลูกให้เกิดผลอีกสักครั้งเป็นไร แผลงเข้าเสียบอกยมราชเสียให้ครบวงจร จัดการเสียบเลขลูกรักของแม่

กามเทพได้ทราบพระประสงค์ของพระมารดาแอเฟรอคาythi เช่นนี้ มีรอซ่า เล็กสรที่แหลมคมที่สุดออก จากแล่งพาดกับคันธนู เล็งไปที่ดวงหทัยของยมราช ศรพุ่งแบบสายฟ้าแลบเข้าปักฝังลึกตามเป้าหมาย พระองค์ทอดพระเนตรลงสู่ท้องทุ่งเห็นเทพธิดาน่ารักกำลังเรีงว่าเลือกเก็บดอกไม้อยู่เพลิน พระองค์ทรงรุ่มร้อนในพระอุระจนเหลือจะทนทานได้ ทรงพบเหตุผลทุกด้านที่ว่าเธอควรจะไปอยู่เป็นขวัญใจของพระองค์และยมโลก นึกได้ว่าเธอคือธิดาของเทวราชซุสผู้เป็นพระอนุชา ทรงเกรงพระทัยแต่ก็มีความหวัง รีบชักม้ามุ่งไปสู่ยอดเขาโอลิมพิสเพื่อสว่ขอเธอเป็นคู่ตุนาหงัน

เทวราชซุสทรงเห็นพระทัยและเกรงพระทัยพระเชษฐา พระองค์เองไม่ทรงขัดข้อง แต่ก็ทรงตระหนักดีว่าเทวีเดมิเทอร์จะมีทรงยินยอมแน่ “หวังลูกสาวจะตายไป ไปสว่ขอตามธรรมเนียมไม่สำเร็จ ส่วนธิดานั้นชอบอยู่กับ

ท้องทุ่งสว่างจ้าด้วยแสงอาทิตย์และหอมกรุ่นด้วยดอกไม้ทุ่งนานาชนิด โฉนเธอจะยอมไปอยู่ในแดนมืดอับ ไร้บรรยากาศอย่างใต้บาดาลเฮดีส มีทางเดียวที่จะได้เธอ เธอออกมาเล่นลมชมดอกไม้ในแสงอ่อนตอนตะวันรอนทุกวัน ณ เขิงเขาเอเทเนอ(Aetna) บนเกาะซิซิลี ถ้าอยากได้เธอจริงๆ ต้องลักพา”

ขมราชถือว่าการนำนี้คือการขโมยมาให้ รีบกลับยมโลก เตรียมเรือนหอและการต้อนรับทุกอย่างให้พร้อมรับอย่างสมเกียรติ ครั้นได้เวลาก็ทรงขับรถทองคำประจำตำแหน่งไปซุ่มดักรออยู่ใต้จุดที่เทวราชทรงขึ้นและเทพธิดาออกมาเก็บดอกไม้ตามเคย เธอเลือกเก็บดอกไม้ที่ต้องพระทัยได้เป็นหอบ คิดจะกลับวังอยู่แล้ว พระเนตรทอดไปเห็นดอกไม้งามที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลย มันขึ้นอยู่ในแอ่งลึกหลบสายตาผู้คนในห้องทุ่ง เธออยากได้อย่างยิ่ง โดยหาได้ทรงระแวงไม่ว่านั่นเป็นแผนการของเจ้าแม่ธรณีตามบัญชาของซุส เธอลงไปหาดอกไม้เหล่านั้นจนได้ ขณะเอื้อมหัดเข้าไปเด็ดดอกไม้เหล่านั้น ก้นหลุมนั้นก็ทะลุเป็นโพรง รถทองคำเทียมม้าปรากฏอยู่ต่อพระพักตร์ ขณะที่ทรงตะลึงพริ้งเพริดอยู่นั้น ขมราชเฮดีสก็ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ รีบอุ้มเธอขึ้นรถขับไปสู่ยมโลก โดยเธอไม่มีโอกาสตั้งตัวและบริวารของเธอไม่มีโอกาสได้เห็นเธอหายไปไหน เธอได้แต่กรี๊ดร้องขึ้นได้ครั้งเดียว เจ้าแม่ธรณีก็บันดาลให้แผ่นดินเต็มระดับท้องทุ่งเป็นปกติ เธอเดินเร่ๆ อยู่ในอ้อมกอดของขมราช รู้สึกมีดมิดลงทุกขณะ จะมองหาใครให้ช่วยก็ไม่มี บังเอิญทางไปสู่ยมโลกต้องผ่านทะเลสาบของนางน้ำที่รู้จักกันดี ได้ยินเธอร้องและคืนรนอยู่จึงอ่านเหตุการณ์ออก รีบเหาะไปตักหน้าซัดขวางและยื่นคำขาด แต่ขมราชไม่ฟังเสียง ขับรถลงไปสู่ยมโลกอย่างเร่งรีบ

ฝ่ายเดมิเทอร์ได้ยินเสียงร้องของธิดาก็ทรงทราบที่เกิดเหตุร้าย รีบรุดมาที่เกิดเหตุก็พบแต่กองดอกไม้ที่เก็บกองไว้ นอกจากนั้นไม่มีหลักฐานอะไรทิ้งไว้ เธอจุดไฟบนยอดเขาเอเทเนอเพื่อออกติดตามธิดา ณ ขามคำคีนนั้นเลย เทวีธินีและเทวีอาร์เทมิสครั้นทราบเหตุก็ออกช่วยติดตามด้วย แต่ก็หาร่องรอยอะไรไม่ได้ ได้แต่แยกย้ายกันออกติดตามตามยถากรรม

ความเสียใจของนางทำให้นางไม่มีกำลังใจที่จะดูแลทุกข์สุขของประชาชน คนทั่วโลกปลูกพืชผลใด ๆ ไม่พอกิน เค็ดร่อนไปทั่วทุกหย่อมหญ้า ในที่สุดเทวราชซุสก็ต้องจัดการให้ธิดาแบ่งเวลาอยู่ยมโลกส่วนหนึ่งคือขณะไม่มีภารกิจงานของพืชผล และอยู่บนโลกมนุษย์ส่วนหนึ่ง คือขณะที่พืชผลเจริญงอกงามจนเก็บเกี่ยวเรียบร้อยแล้ว

กล่าวถึงขมราชเฮดีส (Hades) แปลว่าผู้ไม่ถูกเห็นหรือผู้อยู่ในความมืด เป็นพี่ชายของซุสและโพซายดัน แต่เป็นน้องชายของเฮสเทอ เดมิเทอร์และฮีโร จับฉลากได้ปกครองใต้บาดาล สวมหมวกเหล็กเป็นเครื่องหมายซึ่งพวกยักษ์ตาเดียวทำให้ มีนิสัยเคร่งกระเปียบ เกรตตรง ไม่ไว้หน้าใคร มนุษย์พากันเกลียดกลัวเพราะรู้สึกว่ามีแต่ให้โทษ ไม่มีให้คุณ ซึ่งเฮดีสเองก็รู้จึงเกรียด แต่ก็ไม่มีทางแก้ รมัดระวางให้ประตูเข้าออกปิดแน่นหนาอยู่เสมอให้คนเข้าได้แต่ไม่ให้ดอกไม้ว่าด้วยประการใด ถือเป็นธรรมเนียมรู้จักกันในหมู่ชาวกรีกว่า ใครต้องการติดต่อกับขมราชก็ให้ก้มลงใช้มือตบลงที่พื้นดิน 3 ครั้งแล้วก็พูดไป ถ้าอยากจะถวายของบูชาให้ใช้แกะดำและระหว่างเผาบูชาห้ามหันหน้าดูเครื่องบูชา เครื่องหมายมีไม้เท้าสำหรับไล่ต้อนนักโทษ นั่งบนบัลลังก์ด้วยใบหน้าเคร่งขรึมบางทีก็สวมหมวกเหล็ก บางทีก็สวมหัวหมาป่าประทับคู่กับเพอร์เซโฟนิสสาวซึ่งใบหน้าเคร่งขรึมพอกัน ได้รับการยกย่องว่าเป็น Clymenos แปลว่าผู้โศกดัง Eubuleos แปลว่าที่ปรึกษาที่ดี Pluton แปลว่าผู้ให้ทรัพย์ในดินสินในน้ำ เครื่องหมายประจำกายก็คือไก่อัดัง หมาป่า ผลทับทิม หรือสุนัขเฝ้ายมโลกชื่อว่าเซอเบริส (Cerberus) ผมหก

หลายครั้งพบรูปประทับบนบัลลังก์ หากสร้างภาพเดี่ยวนบนบัลลังก์จะแยกจากซุสยกนอกจากจะสังเกตใบหน้าเคร่งขรึมหมยิก ถือสองง่าม หรือคทา

ปรัชญาเรื่องปรัมปรา

ปรัชญาเกี่ยวกับเรื่องปรัมปรา ตั้งคำถามไว้ว่า เราจะวิธีแยกเนื้อหาปรัมปราที่มีความหมายเป็นความเป็นจริงออกจากรูปแบบปรัมปราที่บดบังเนื้อนั้นไว้ได้อย่างไร อย่างเช่นในเรื่องนี้ก็หมายความว่า จะแยกความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ออกจากเรื่องราวของเทพธิดาเพอร์เซเฟโอนีอย่างไร สำหรับมาตรการทดสอบว่าวิธีอรรถปริวรรตตีความจะใช้ได้หรือไม่ก็คือ สำนวนดูว่าวิธีนั้นๆสามารถตอบคำถามเพื่อหาทางออกจากทางตันของอรรถปริวรรตเราได้หรือไม่ เป็นไปได้ที่เราต้องพูด 2 ภาษาในภาษาเดียวกัน ภาษาหนึ่งก็คือภาษาที่เป็นเรื่องปรัมปราที่ให้แต่ความบันเทิงโดยไม่ให้ความเข้าใจ ส่วนภาษาที่สองเป็นภาษาตีความจากภาษาแรกออกมาเป็นภาษาที่ตอบปัญหาจากประเด็นต่างๆของอรรถปริวรรตได้ สะพานเชื่อมระหว่าง 2 ภาษาก็คือ คำถามเชิงอรรถปริวรรต(hermeneutical question) อันจะนำไปสู่การตีความที่สามารถถอดความปรัมปราออกมาเป็นภาษาที่สองแทนภาษาที่หนึ่ง เมื่อเอาคำถามอรรถปริวรรต¹ คือเมื่อใช้วิธีถอดความปรัมปราทับคัมภีร์ศาสนา อย่างเช่นคัมภีร์ศาสนาของชาวกรีก ก็จะได้อรรถปริวรรตต่อไปนี้ คือ 1)มีการบรรยายชีวิตแห่งความเชื่อในมิติใหม่ หรือจะพูดด้วยภาษาอรรถปริวรรตโดยถอดความปรัมปราออกเสียก่อน ได้ความว่าเป็นอรรถปริวรรตแท้ที่มุ่งสู่ชีวิตหน้า ที่นับว่าสำคัญที่สุดในโครงการถอดความปรัมปราก็คือถอดคำว่า “เทพธิดาเพอร์เซเฟโอนี” และ “การหมุนเวียนของฤดูกาลในรอบปี”

หากตีความด้วยวิธีถอดความปรัมปราก็จะได้ว่าในรอบปีของกรีซ มีการหมุนเวียนระหว่างช่วงเวลาทำการเกษตร คือในฤดูใบไม้ผลิ ไม้ผลเริ่มผลิดอกออกใบ เกษตรกรเริ่มทำงานเกษตรด้วยการไถหว่านพรวนดิน ริดกิ่งแต่งเถา ฯลฯ จนในที่สุดเก็บเกี่ยวผลทั้งหมดตอนปลายฤดูร้อน ช่วงนี้แสดงออกด้วยภาพพจน์เชิงปรัมปราว่า เทพธิดาเพอร์เซเฟโอนีอยู่กับมารดาบนโลกพิภพ ช่วยมารดาดูแลการเกษตรให้ผลิตผลมากมายเพื่อยังชีพมวลมนุษย์ และทั้งนี้ย่อมได้รับคำสรรเสริญเยินยอและเครื่องบูชาที่เปี่ยมด้วยความจงรักภักดี นับเป็นปางพระทัยดีมีเมตตาของเทพธิดาผู้น่ารักและขี้ใจของมนุษย์ในโลกพิภพ ครั้นสิ้นฤดูร้อนเข้าฤดูใบไม้ร่วง ธรรมชาติเริ่มลดความสดชื่นเบิกบานไปเรื่อยๆ พืชพันธุ์ทั้งหลายหยุดผลิตผล เตรียมตัวเองเผชิญความหนาว เพื่อความอยู่รอดไปจนถึงฤดูใบไม้ผลิ ไม้ยืนต้นทั้งหลายจึงเริ่มสลัดใบทิ้ง หญ้าเริ่มเหี่ยวแห้งเพื่อสงวนน้ำเลี้ยงไว้หล่อเลี้ยงรากเท่านั้น ธรรมชาติแสดงความหิยามเข้าทุกอย่างก้าว จากต้นฤดูใบไม้ร่วงจนถึงสิ้นฤดูหนาวจึงเป็นปางหิยามของเธอ เธอจึงได้นามใหม่ว่าเจ้าแม่แห่งขุมนรก ราชีนีแห่งยมโลกเฮดีส นั่งบนบัลลังก์ด้วยใบหน้าหิยามเกรียมคู่กับยมราชเฮดีสผู้หิยามเกรียมยิ่งกว่าอีก เพราะจะต้องควบคุมนักโทษทั้งหมดในยมโลกให้อยู่ในระเบียบวินัยให้จงได้ มีแต่การลงโทษ ไม่มีรางวัล มีแต่การจับผิด ไม่มีการชมเชย เพราะรู้อยู่เต็มอกว่าไม่ต้องหวังความจงรักภักดีจากนักโทษ มีแต่ต้องเฝ้าระวังอย่าเผลอเธอเปิดช่องให้ละเมิดกฎ ช่วงระยะเวลา 4 เดือนนี้มีแต่ทุกข์ ทุกข์สำหรับพลโลกที่ไม่มีเธอผู้น่ารักคอยปลอบใจ ให้กำลังใจ ในการทำการเกษตร ทุกข์สำหรับนักโทษในยมโลกที่มีเธอมานั่งเฝ้าช่วยจับผิดและลงโทษเพิ่มขึ้นอีกแรงหนึ่ง เรื่องปรัมปราจึงกำหนดให้เพอร์เซเฟโอนีมี 2 ปาง เหมือนพระอุมา/เจ้าแม่กาลิของศาสนาพราหมณ์/ฮินดู

¹ คำถามอรรถปริวรรต(hermeneutic question) กลายเป็นศัพท์ปรัชญา หมายถึง การตีความด้วยวิธีถอดความปรัมปราออกให้เห็นความเป็นจริงที่อยู่เบื้องหลัง ซึ่งบุลท์มานน์เรียกว่าการถอดเรื่องปรัมปรา (demythologization)

นักปรัชญาบุลท์มานน์ เจ้าของทฤษฎีความเรื่องปรัมปรายกตัวอย่างสำหรับชาวตะวันตก โดยอ้างว่า “พระหรรษทาน” กับ “พระยุติธรรม” ของพระเป็นเจ้าของเจ้าที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ไบเบิลก็เป็นเรื่องปรัมปรา ซึ่งต้องถอดความเช่นกัน จึงจะได้เนื้อความเป็นจริงที่ชาวคริสต์พึงประสงค์ พระหรรษทานได้แก่ความรักของพระเจ้าที่เปิดโอกาสสู่ชีวิตรุ่งโรจน์ในอนาคตกแทนความตายอันไร้ศักดิ์ศรี ส่วนการอภัยบาปก็หมายถึงการปลดปล่อยจากพันธนาการที่เลวร้ายทั้งหมด ครั้นค้นคว้าต่อไปก็พบว่าชีวิตแห่งความเชื่อซึ่งได้แก่ชีวิตในรูปแบบอันกาลหรืออดีตภาวะในอันตรกาล ซึ่งเมื่อถอดความปรัมปราออกก็จะเข้าใจว่าหมายถึงการเป็นสิ่งสร้างใหม่ของพระเจ้า นอกจากนี้เมื่อสำรวจอย่างจริงจังในขั้นตอนต่างๆของพันธสัญญาใหม่ ก็จะพบความหมายที่แตกต่างออกไปอย่างมากมายถึงขนาดที่ว่า เมื่อประยุกต์ใช้กับอดีตภาวะส่วนบุคคลแล้วก็ทำให้อันตวาระกลายเป็นชีวิตภายในของเขาได้อย่างจริงจัง ความจริงแล้วการถอดปรัมปราถึงขนาดเป็นพื้นฐานของเนื้อหา อย่างเช่นในพระวรสารเล่มที่ 4 นิพนธ์โดยนักบุญจอห์น เป็นต้น 2) คำถามอรรถปริวรรตสามารถถอดความปรัมปราจากเหตุการณ์ในชีวิตของพระเยซู โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อศึกษาให้สัมพันธ์กับการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและการฟื้นคืนชีพ ล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงเหตุการณ์จริงในชีวิตของพระเยซูทั้งสิ้น หากรับรู้ความจริงข้อนี้เราก็จะอ่านออกว่าการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเป็นปรากฏการณ์ปรัมปรา ซึ่งเมื่อถอดความปรัมปราออกเสียได้ก็จะได้ความหมายในภาษาแห่งความเป็นจริงว่าเป็นการปลดปล่อยออกจากอำนาจที่ยึดถือตัวพระเยซู “ในแง่ที่ว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปมนุษย์นั้น ย่อมไม่เป็นเพียงเหตุการณ์ปรัมปรา แต่เป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ด้วย และการถูกตรึงบนไม้กางเขนของพระเยซูก็เป็นเหตุการณ์จริง”² ไม้กางเขนเป็นทั้งการลงโทษและการไถ่บาปมนุษย์รวมกัน และเนื่องจากการลงโทษและการไถ่บาปต้องตามมาคู่กัน การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนจึงจำเป็นต้องมีการฟื้นคืนชีพตามมา “การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนกับการฟื้นคืนชีพเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ระดับเอกภพเหตุการณ์เดียวกันที่มองไม่เห็นมันเป็นเหตุการณ์ที่ทำการลงโทษแก่มวลมนุษย์ แต่ขณะเดียวกันก็เปิดทางเป็นไปให้แก่มนุษย์ที่จะได้ชีวิตแท้หลังการอภัยบาป”³ ในแง่ของอรรถปริวรรต ตัวอย่างข้างต้นเป็นโอกาสให้เกิดความเข้าใจโดยการตีความบริบทของความ เป็นจริงเดียวคือที่มีอดีตภาวะแท้

สรุปได้ว่าปรากฏการณ์สัญลักษณ์ปรัมปรานั้น หากใช้การสมมุติล่วงหน้าที่ไม่มีการศึกษาการถอดความปรัมปรา ก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะตัดสินว่าเป็นเรื่องไร้คุณค่า เพราะไม่มีอะไรเทียบได้กับความเป็นจริงของโลกปัจจุบัน จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบของเรื่องปรัมปรานั้นเองบดบังความจริงที่เป็นไปได้ที่แฝงอยู่เบื้องหลังรูปแบบปรัมปรานั้นเอง การมีเรื่องปรัมปราทำให้จำเป็นต้องพัฒนาวิธีการอรรถปริวรรตขึ้นมาเพื่อคลั่งกรองเอาเนื้อหาแท้ออกจากเนื้อหาไม่แท้ในเรื่องปรัมปรา การสำรวจประวัติศาสตร์ของปัญหาในวิชาอรรถปริวรรตเปิดเผยให้เห็นความจำเป็นต้องมีการวิจารณ์อรรถปริวรรต ในฐานะที่เป็นกฎที่สืบเนื่องมาจากและเข้ากันได้ดีกับปฐมบทของลัทธิจินตนิยมว่า ตัวกรรมซึ่งก็คือตัวบทที่ถูกตีความ กับตัวประธานผู้ตีความมีส่วนร่วมกันในความสำนึกทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน อันถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขล่วงหน้าก่อนทำการตีความ การตีความจึงถูกนิยามว่ามีข้อเข้าใจล่วงหน้าที่กำหนดได้ว่าเป็นการตั้งคำถามเอากับตัวบท เมื่อวิธีตีความพัฒนาเต็มขั้นและหวนกลับมาดูความหมายแท้ ก็พบว่าได้แก่

² Bultmann, *Kerygma and Myth*, p.37.

³ *Ibid.*, p.39.

ชีวิตแห่งความเชื่อ ซึ่งเมื่อตีความออกเป็นอรรถกถา ก็จะให้ความหมายเป็นอรรถกถาแท้ ที่ค้นมาได้จากการถอดความปรัมปราจนได้ความเข้าใจเรื่องไม้กางเขนและการฟื้นคืนชีพ แลละทั้งหมดนี้คือวิธีอรรถปริวรรตของบุลท์มานน์ที่ดำเนินการอย่างครบวงจรจากปรากฏการณ์สัญลักษณ์ปรัมปราที่ยังไม่มีการตีความ มาสู่ปรากฏการณ์สัญลักษณ์ปรัมปราที่ตีความได้แล้ว

www.kirti.bunchua.com